

Kārkle A.

foto
stiprās ģimenes
salons

Par godu Starptautiskajai
ģimenes dienai
15. maijā *IEVA* atklāj
jaunu fotosalonu
«Stiprās ģimenes»

Kopā tur
dziesma
un mājas

Pie vecās šujmašīnas, kas piederējusi vectēva mātai Domicellijai, kurai bijusi nozīmīga loma dzimtas dzīvē, sēž Helēna. Viņai blakus meita Marija. Pie galda dzimtas grāmatu šķir vectēvs Jānis Vaivods. Tālāk aiz viņa stāv meita Anna pašas šūta tautasterpa blūzē, ko darīja, kad gaidīja savu jaunāko meitu Agnesi. Viņa stāv līdzās Annai, mātai Krislīnei un brālim Edgaram. Tautasterpā Soreiz nav vienīgi viņu tēvs Romvalds. Šūpulis, pie kura stāv viņš un Helēnas dēls Artis, ir no Romvalda bērniņas.

«Ar buču vakaros gulēt gājām un ar buču rītos cēlāmies. Un tā visu mūžu. Nemaz citādi iedomāties nevarēja. Šogad mums ar Ksaveriju būtu bijušas zelta kāzas. 1959. gada 1. maijā precējāmies. Četrdesmit četrus laulības gadus paguvām nosvinēt, bet nu jau sesto gadu manas mīļās sieviņas vairs nav. Gaidu sabraucam bērnus un mazbērnus. Dzimtās mājas vienmēr būs vieta, kur visiem pulcēties,» sagaidot savējos, saka JĀNIS VAIVODS. Preiļu rajona Vārkavas novada Vanagu ciema «Lazdinās» tapa šī skaistā ģimenes bilde. *IEVĀ* tādas atradīs arī turpmāk. Latvijā dzīvo stipras un krietnas ģimenes, kas neizklīst pasaulē, un mēs tās rādīsim.

Jānis Vaivods savu dzimtas koku apzinājis līdz vectēva tēva tēvam. Tagad viņš raksta apkārtējo sešu ciemu – Vanagu, Kļavinsku, Vilciņu, Pūgaiņu, Eglupes un Šķīteru – vēsturi. Paša mājas «Lazdiņās» ierīkots muzejs, kurā savāktas senas, dzimtai piederējušas lietas, dažādi darbarīki, kuru izmantojumu var tikai minēt, tik aizmirsti tie ir mūsdienu dzīvē, rakstu un fotogrāfiju liecības par aizgājušo laiku. «Grāmatu rakstu mīļās sievietes piemiņai un mājas muzejā glabāju dārgas lietas no mūsu kopīgās dzīves. Arī baltu gultni, kurā izauguši visi trīs mūsu

Tēvs un meita Anna.

VAIVODIEM VĒRTĪBA IR ĢIMENE. SVARĪGĀKA PAR VISU.

bērni,» stāsta Jānis.

Uz fotogrāfēšanas, ko esam sarīkojuši darbdienā, un tāpēc viena daļa ģimenes darba un attālumu dēļ nav varējuši tikt, ieradusies vecākā meita Helēna Ērgle un viņas bērni – Artis un Marīta –, bet vīram Jānim, kas strādā Līvānos uzņēmumā «Daugulis & partneri» par fasetāju, ir viņa maiņa. Helēna ir sākumskolas skolotāja un ārpusklasses darba organizatore Vārkavas vidusskolā, darbojas bāriņtiesā. Helēna un Marīta dzied folkloras kopā «Vecvārkava», Marīta vēl arī Vārkavas vidusskolas folkloras kopā «Voludzeite», bet Artis nesen Rīgā tika atzīts par stāstnieku ierīniņu valsti. Viņa teiktās pasakas, anekdotes un atgadījumi no dzīves izpelnījās žūrijas visaugstāko

vērtējumu. Artis ir piedalījies arī dažādos dziesmu konkursos, piemēram, «Ārviekstes iakstīgālas». Helēnas vīrs Jānis Ērglis vienīgais ģimenē nav muzikants, bet mūzika viņam patīk, un laulībā ar Helēnu aizvadīti piecpadsmit gadi.

Pilnā sastāvā uz bērdēšanas sabraukusi Annas ģimene – Kārklī. Kur Anna, tur uzreiz ir dziedāšana un jautrība. Anna ir sākumskolas skolotāja Līvānu vidusskolā, Dienvidlatgales novada bērnu folkloras kopu koordinatore. Vīrs Romvalds strādā uzņēmumā «Līvānu ieguļis» par atslēdznieku. Viņu bērni Kristīne, Edgars un Agnese mācās un muzicē Rīgā, bet visi trīs vārda vistiešākajā nozīmē uzauguši Līvānu folkloras kopā «Ceiruleits», kuru pirms gandrīz četrdesmit gadiem nodibināja un

izveidoja Anna. Var teikt, ka tas ir viņas mīlestības un mūža darbs, par kuru saņēmusi Dižo folkloras balvu. «Ceiruleits» ir aplidojis plašo pasauli. Nesen aprīlī «Ceiruleiša» mazie bērni dziedāja folkloras festivālā Turcijā. Maijā jaunieši muzicēs Maijalijā. Viņi ir bijuši Venecuēlā, Meksikā, Austrālijā, Amerikā, Ēģiptē, divas reizes Brazīlijā. Tuvākus «Ceiruleiša» koncertceļojumus Eiropā nemaz nav iespējams uzskaitīt. Tā ir izbraukāta knustu šķērsu, un latgališu tautasdziesma visur uzņemta ar sajūsmu.

Tagad, kad Kristīne studē etnomuzikoloģiju Latvijas Mūzikas akadēmijā, kopā ar brāli Edgaru un māsu Agnesi muzicē savā draugu kopā Rīgā. «Ceiruleitim» vairs tik bieži laika neiznāk. Edgars šobrīd paņēmis akadēmisko gadu Rīgas Tehniskajā universitātē, jo mūzika kļuvis dzīves svarīgākā daļa. Edgars spēlē bungas un dūdas grupā «Aulji», top diska ieraksts. Agnese mācās kultūras menedžmentu, reklāmu un sabiedriskās attiecības Latvijas Kultūras koledžā, arī muzicē. Savulaik Mūzikas skolā abas māsas mācījušās vijolspēli, bet brālis kļāmetel un saksofonu. Pašmācības ceļā apguvuši dažādus mūzikas instrumentus un, kā paši saka, var spēlēt jebkuru. Vienlīdz skaisti viņu rokās skan kofle, akordeons, stabules, dūdas, gigas, kontrabass, citara. Kristīne Vanagu baznīcā mēģinājusi spēlēt arī ērgles. Muzicēt visiem Kārklī bērniem iznāk ļoti bieži, turklāt dzimtas svinībās no viņu ģimenes vien saņānāk orķestris. Tēvs Romvalds spēlē

akordeonu un ermoņikas, arī ģitāru. Anna un Romvalds pagājušajā gadā nosvinēja sudrabkāzas, bet draugi kļuva jau skolas solā.

Profesionāla mūziķa izglītību ģimenē ieguvus Helēnas un Annas brālis Juris Vaivods. Tagad – Dailes teātra muzikālās daļas vadītājs. Diemžēl aizņemties dēļ uz fotogrāfēšanas tēva mājās ne Juris, ne viņa sieva Gunda Vaivode, Radio «Klasika» vadītāja, atbraukt nevarēja. Ģimenes dziesmoto sveicienu par nupat saņemto Triju Zvaigžņu ordeni Gunda, visticamāk, dziedēs Jānos, kad visi satiksies «Lazdiņās».

«Tēva mājas ir tā vieta, kur kopā pulcējamies ne tikai Jānos un Ziemassvētkos, bet arī dzīves godos un kapusvētkos. Pie lielā saimes galda katram sava vieta zināma. Pieminam mammu, izdziedam viņas dziesmas. Viņa mums bija mīļā mamma. Tradicionālā mammas dāvana Ziemassvētkos mums visiem bija rakstains zeķes un cimdi, ko pati saadīja. Savulaik «Ceiruleiti» pazina arī pēc mammas ceptās maizei un viņas sietajiem siera rituļiem. Kad braucām uz kādiem svētkiem vai festivāliem, viņa vienmēr gādāja par ciemaku-kuli. Folkloras festivāla *Baltica* 2003 laikā, būdama smagi slima, mamma gulēja Rēzeknē slimnīcā. Lūdzta, lai starp koncertiem atrodam laiku un aizbraucam pie viņas padziedāt. Tautastērpos ģērbušies, slimnīcā viņai dziedājām. Mamma bija laimīga, redzot mūs sev līdzās. Tagad, kad visi sabraucam kopā pie tēva, sākas atmiņu stāsti, kas visiem ļoti patīk, un pēc tam lielā dziedāšana. Tētis ikdienā dzied Vanagu Svētās Annas Romas katoļu baznīcas draudzes korī. Tā jau kādus sešdesmit gadus. Tētīm ir laba balss un liela mīlestība uz mūziku. Vecāki vienmēr ir gribējuši, lai mēs visi dziedātu,» stāsta Anna, bet tēvs klusi piebilst: «Man bija ļoti mīļa sieva. Pa četrdesmit četriem gadiem ne reizes netika mani sabārusi. Es to novērtēju un visu mūžu viņai atdarīju ar uzmanību un mīlestību. Mums bija ļoti saticīga dzīve.» Bet uz jautājumu, kā izaudzina labus bērnus, atsmeļ: «Tā arī izaudzina! Bērni redz vecāku attiecības un pārņem savā dzīvē. Vērtības ieprogrammējas. Vaivodiem vērtība ir ģimene. Svarīgāka par visu.»

LĪGA BLAUA

JAUNUMU reklāma

Jauni Imunella Lactis produkti!

Imunella Lactis jogurti stiprina organisma imunitāti, jo satur labvēlīgās *Bifidobacterium lactis* BB12 baktērijas. Tagad Imunella Lactis saimē ir divi veselīgi papildinājumi – jogurts ar lācēnēm un raudzēts piena produkts. Lācēņu garša ir retāk sastopama un izmeklēti garda. Raudzētais piena produkts nesatur cukuru un ir ideāls salātu gatavošanai. To var arī sajaukt ar jebkuru ievārījumu un iegūt mājās gatavotu jogurtu tieši jūsu gaumei. Abi produkti pieejami ērtā 220 g glāzītē, un abiem ir tikai 2% tauku saturs.

Imunella Lactis –
tas ir ļoti garšīgi
un veselīgi!